

**Posudek vedoucí práce na bakalářskou práci Barbory Šebové „Migrace slovenských Romů do českých zemí po roce 1945
(případová studie - usídlování Romů v Rokycanech mezi lety 1945 - 1952)“
(FF UK, Praha 2006)**

Barbora Šebová předkládá své zpracování „případové studie“ historie usídlování Romů v Rokycanech. V první části své práce uvádí důvody, které ji přiměly k výběru tématu a konkrétní lokality a jasně definuje časové období, kterým se dále ve své práci zabývá. Správně také uvádí hned na začátku své práce významné charakteristiky podstatných pojmů (s. 2 - 3).

Při popisu metodologie vychází ze své heuristické práce, prokazuje základní přehled o možnostech využití metody orální historie a dále svou schopnost sekundárně kriticky přistupovat ke získávání dalších informací - správně zde odlišuje primární a sekundární prameny pro své historické bádání.

Jak sama autorka uvádí a jak je dále zřejmé z uvedené bibliografie, pro svou práci čerpala vědomosti především z odborné literatury tématicky věnované romské historii, sociografii, kultuře atd. Zde oceňuji mimo jiné i studium nových (v posledním půl roce publikovaných) titulů („Po Židoch Cigáni“ a „(Ne)bolí“). Je ovšem také zřejmé, že poněkud stranou hlubšího studia zůstala odborná literatura věnovaná dějinám Československa (především státoprávním a relevantním regionálním dějinám), což ovlivnilo zejména kvalitu druhé části práce („Poválečná migrace slovenských Romů do českých zemí obecně“, s. 10 - 21), která má už tak zřetelně kompilativní charakter.

Vlastní výzkumnou práci, vyžadující pečlivé zpracování informací získaných v terénu, hodnotím jako velmi přínosnou. Mimo jiné zde Šebová prokázala svou schopnost uplatnit své znalosti romštiny, zejména pak dokázala získané výpovědi srovnávat a na základě analýzy dále zpracovat a zhodnotit. Pojem „řetězová migrace“ (s. 22), kterým uvozuje výsledky svého výzkumu je dosti výstižný. Jedná se o pojem převzatý z odborné literatury či úst odborníků nebo vytvořený při vlastní práci? Prosim o odpověď při obhajobě.

Šebové se vcelku podařila její snaha zaměřit se „především na rozhovory s pamětníky a práci s dobovými dokumenty“ (s. 1), přičemž autorčina volba užšího tématu a lokality a doby významně přispěla kvalitě práce.

Předkládaná práce je poněkud zatížena drobnými formálními nedostatky, což jí v podstatě neubírá na věcné srozumitelnosti, ovšem celkově působí díky tomu poněkud vědecky neseriózně (za všechno např. „Druhou Světovou...“ s.23), od čehož by se Barbora Šebová měla do budoucna oprostít.

I přes své výše uvedené výhrady předloženou práci hodnotím jako dílo vyrovnané a celistvé, mou nekonečnou kritiku ať autorka přijímá jako inspirativní pro další léta. Práci doporučuji k obhajobě.

Praha, únor 2006

Mgr. Milada Závodská